

231
192.37

Nr. 642

107034

Et spørsmål til formannen i Norges Forsvarsforening.

Generalsekretær Lange er kommet til det standpunkt at Norge under en europeisk krig bør ta parti uten å tenke på nøytralitet. Han regner vel med at der ellers er små chancer for å beholde vår nasjonale selvstendighet. Det opplyses at han gjør gjeldende at vi ikke i anledning av en slik deltagelse i krig på forhånd behøver å koste mer på vårt forsvar enn vi gjør idag. Forutsetningen må vel være den, at våre forbundsfeller i tilfelle skal skaffe oss de nødvendige militære forsvarsmidler. Og at vi med tålmodighet får ta imot de herjinger, som blir oss til del som krigførende nasjon.

Joh. Ludw. Mowinckel har, såvidt jeg forstår, en artikkel i Nationen av formannen i Norges Forsvarsforening karakterisert hr. Langes standpunkt som forbrydersk. Forsvarsforeningens formann slutter sig varmt til hr. Mowinckels karakteristik. Og det er vel mulig at uttrykket er berettiget.

Men jeg vil nytte høvet til å spørre forsvarsforeningens formann hvilket adjektiv han vil bruke om de norske politikere som bevisst fører en masse troskyldige nordmenn bak lyset ved å innbille dem at Norge har et nasjonalt forsvar som kan brukes under en militær hevdelse av vår nøytralitet. Til tross for at de selv vet at en slik hevdelse med det utstyr vi har idag, må karakteriseres som forsøk med utjenlige midler.

Hvilket adjektiv vil forsvarsforeningens formann bruke om de politikere som offisielt gjør gjeldende at norske menn ikke under nogen omstendighet skal forsvare Norges selvstendighet på annen måte enn med munnen?

Hvis man først skal tepke et uttrykk som «forbrydersk», kan der vel kanskje fra et nasjonalt synspunkt reises tvil om hvis retningslinje der er mest kvalifisert for betegnelsen — hr. Langes eller hr. Mowinckels.

Oslo, 22. desember 1937.

J. E. Christensen.